

Iubiți frați în Domnul,

Noi cei plecați pe alte meleaguri, așteptăm cu multă bucurie, revista *Cuvântul Adevărului*, cu ea și prin ea se păstrează într-un fel legătura între cei plecați pe alte meleaguri și cei din țară. Ori de câte ori o citim ne simțim aproape chiar și de cei din îndepărtata Australie, pentru că prin ea aflăm de realizările și bucuriile fraților noștri de pretutindeni.

Alăturat vă trimit una din poeziile scrise de mine în ultima vreme, potrivită cu sărbătoarea Nașterii Domnului. Fie ca Fiul trimis la noi pe pământ să găsească cât mai multe uși și inimi deschise care să-L primească cu bucurie. Doresc fraților de la redacție un AN NOU BINECUVÂNTAT ȘI FERICIT!
Cu multă dragoste frățească,

NICOLAE BEC – Portland, Oregon, SUA

Știi pe cine scoți afară?

În sfârșit, iată cetatea, spune Iosif înspre seară
Când venea din Galileea tot călătorind prin țară
Ca să împlinească-n totul o poruncă ce-a fost dată
Să se-nscrie cu Maria ce era însărcinată.

Cel mai greu era acum să găsească găzduire
De aceea se îndreaptă spre un loc de poposire
Nu se poate, se gândește, să-i refuze să-i primească
Mai ales dacă le spune că ea trebuie să nască.

După cum și-a făcut planul, cu curaj la poartă bate
Aștepta cu nerăbdare cineva, să se arate.
Vine-o slugă, când îi vede spune la stăpân îndată
Că afară stă un om și-o femeie-nsărcinată.

Care s-ar putea să nască, își dă sluga cu părerea
Observând pe fața ei cum își ascundea durerea
Spune-le că nu am loc hanu-i plin în astă seară
Să încerce-n altă parte și-i lăasă la poartă afară.

Grajdul de alături însă-i primul loc de găzduire
Pentru Cel venit din ceruri să ne-aducă mântuire
Primii care-au aflat vestea sunt păstorii ce veghează
Lângă turme, când lumina și mesajul-i luminează.

Plecă imediat păstorii, care vestea o aflară
Și-l întrebă pe păstor, știi pe cine-ai scos afară?
Stai să-ți spunem Vestea Bună, credem că-i și pentru tine
Astă noapte era lună, stelele toate senine.

Și deodată o lumină strălucește-așa de tare
Luminând întreg ținutul, parcă răsărise-un soare
Pe noi ne-a apucat frica dar, un înger c-un mesaj
Ne-a spus ca să nu ne temem, atunci am mai prins curaj.

Și deodată el și-o ceată ca de-o oaste îngerească
Pe Dumnezeu Prea Înaltul începură să-L slăvească
Salvă-I fie sus în ceruri cât și pace pe pământ
Dup-aceea dispărură cum veniră-așa, în vânt.

Nu te supăra stăpâne, dar acum în astă seară
Pe Mântuitorul lumii, tu L-ai scos din casă-afară
Noi suntem convinși de asta, căci am fost și L-am văzut
Așa cum ni se spusese, dar nu-i bine ce-ai făcut.

Domnul vrea să-ți intre-n casă cu-a Sa pace și iubire
Va fi gata să-I ofere, inima ta găzduire?
El și astăzi stă afară, stă la ușile-ncuiate
Poate fi ultima oară, când mai stă și când mai bate.

Noaptea este pe sfârșite, zorii zilei dau s-apară
Dacă nu vrei să-L primești, știi pe cine scoți afară?
A venit ca să-ți dea viață, mântuire, fericire,
A venit ca să te ducă de aici în nemurire.

Știi că-i Fiul Celui veșnic, Fiul Tatălui iubit?
Dacă Îl primești în casă ai să fii și tu primit
Ziua Lui e așa de aproape, va veni a două oară
Toți acei ce L-au primit nu vor rămânea afară.

NICOLAE BEC, Portland, SUA